

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe un an 12 flor., pe șase luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și strălămate:

Pe un an 40 fr., pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

SE PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNȚIURILE:

Oseriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorile nefrancați nu se primesc. — Ziarurile nu se retrămit.

ANULU L.

N° 109.

Lună, Marți 19 (31) Maiu.

1887.

Brașovū, 18 Maiu 1887.

Inundare pretutindenea.

Pre lângă inundarea ținuturilor romantice din préjma Mureșului, Ampoiului, Someșului, Crișului, Timișului și ale Begei, care a nimicit speranțele de recoltă ale bieților omeni, mai vine acum și altă inundare, ce se revarsă cu furia asupra tuturor comitatelor și orașelor Ardealului și a Țerei ungurești, inundarea de vorbe și de promisiuni, care de care mai cu ferfoiu. Candidații la deputația ungară au început să-și desvolte „programele“ lor și povoiul de vorbe góle s'a pus în mișcare.

„Vorbă multă, sărăcia“, dice Românul. Și'n adevăr de douăzeci de ani, de când mereu se declamează și se perorază de pe tribunele marilor „patrioți“ unguri de totă colórea, nu ne amă alesu decâtu cu sărăcia, pe care o simțim cu toți destul de amarū.

După ce s'a închisū dieta cu care d-lū Tisza pretinde a fi făcutū atâtea minuni, a scosū la ivelă și rivalulū lui, contele Apponyi, programulū partidei sale, a „oposițiunii moderate maghiare ce stă pe baza dualistică.“

Manifestulū electoralū alū acestei „oposițiuni moderate“ s'a publicatū în ajunulū Rosaliilorū. Elū nu este lungū, critică multă, promite și mai multū și culminează în următoarele cuvinte, cu care se încheia:

„Politica guvernului este o calamitate probată prin experiență — în nistuința noastră este garanția pentru viitorulū poporului nostru. Alegeți dér!“

Ungurii vorū avé dér sé alégă între Tisza și Apponyi.

Ferescă-ne Dumnezeu să voimū a influința câtū de puținū alegerea lorū. Dér și să voimū, suntemū siguri, că n'amū fi ascultați, pentru că Ungurii se ținū prea înțelepți și prea puternici, decâtū ca să aibă lipsă de sfatulū nostru. Să vorbescă le este datū adī numai lorū, noi deocandată trebuie să ne mulțumimū cu rezultatulū înțelepciunii lorū de statū — cu sărăcia, și să-o suportămū cum putemū. Acesta ni se cere adī ca dela nisce cetățeni leali, mai alesū după ce nu facemū parte din neamulū privilegiatū, care „constitue statulū.“

Cu totulū obiectivū și far' de nici o patimă ne vomū încerca a cerceta din punctulū nostru de vedere enunțațiunea cea mai nouă a oposițiunii moderate.

Ea constată înainte de tóte nisce adevăruri, cari credemū că nu mai potū fi răsturnate adī de nimeni.

Guvernulū însuși, ne spune manifestulū, recunósce adī seriositatea situațiunii. Svércolirile lui dovedescū, că înainteză fără planū espunendū statulū la cele mai seriose crise politice. și financiare. Guvernulū încungiură ori-ce problemă mare promovendū, prin amenințarea séu îmbrățișarea intereselorū locale și personale, numai scopurile lui de partidă și asigurandă în modulū acesta numai puterea sa, care a devenitū unū isvorū de slăbiciune pentru țeră și este fără prețū, căci nu stă în serviciulū ideilorū nobile și a scopurilorū înalte.

Până aici n'avemū nimicū de obiectatū contra celorū díse de Apponyi și soții lui de principii. Manifestulū se ocupă însă mai departe și de cestiunea, cum ar trebui să fiă guvernulū statulū ungarū și în punctulū acesta vederile oposițiunii moderate se depărtéză grozavū de vederile nóstre.

Guvernulū Ungariei — dice manifestulū — să fiă liberalū, căci numai așa se póte garanta pe teremulū justiției și alū administrației libertatea individuală și publică, domnirea dreptului și a legii.

Așa să fiă, — dér Apponyiști esplică acestū

postulatū alū lorū astfel, încatū totū liberalismulū ce'lū pretindū se reduce la o simplă îmbunătățire a administrației pe temelulū dreptului și a legilorū existente unguresci. De aceea că ore aceste legi suntū liberale séu nu, puținū îi pasă oposițiunii moderate. Ea cere numai conștiințosa lorū esecutare. Intrasta vede ea liberalismulū, nu în a face dreptate tuturorū cetățenilorū statulū.

„In Ungaria“ — esplică manifestulū — „nu este cu puțință o politică națională îndreptată spre consolidarea internă a statulū fără spiritulū liberalū alū regimului. Numai celū ce desvolță în acestū spiritū înstituțiunile nóstre, numai celū ce esecută în acestū spiritū legile statulū și face să fiă respectate, numai celū ce stérpescē spiritulū de violență din organismulū autoritățilorū și îngrijescē să fiă condusū de imparțialitate leală și de curățeniă morală, numai acela e capabilū a oăștiga statulū ungarū respectū și simpatii și înainte cetățenilorū nemaghiari ai țerei și alū consolidă prin acesta înăuntru.“

Ca să nu mai fimū în dubiu, ce liberalismulū are în vedere aici oposițiunea moderată, ea vorbesce în pasagiulū următorū totū numai de „spiritulū naționalū,“ de „ideia națională“ de „interesele naționale“ și de „insuflețirea națională,“ care trebuie să străbată totă vieța în statū.

Doi-spre-dece ani s'a svércolitū regimulū tiszaiștū spre a maghiarisa tóte legile și instituțiunile în statū în sensulū „ideei naționale maghiare,“ și acum vine contele Apponyi cu ai séi și dice: Alegeți-me pe mine, căci eu voiū face ca tóte aceste legi și așcămintē să fiă respectate cu cea mai mare sânteniă!

Acesta este „liberadismulū“, cu care voiesce să câștice pe Nemaghiari oposițiunea moderată. Legi și drepturi unguresci câte vreți, dreptate însă nici câtū e negru sub unghia!

Din dieta ungară.

În ședința dela 21 Maiu a camerei deputațilorū s'a adusū în desbatere 11 petițiuni adresate de studenții diferitelorū institute de învățamentū superiorū, prin care cerū a se validita limba ungară în regimentele unguresci ale armatei comune.

Raportorulū Vamos dice că studenții în aceste petițiuni nu se mărginesc a cere numai depunerea esamenului de oficerū la armata comună în limba ungară, ci se întindū și mai departe, dorindū acum să se introducă în regimentele unguresci limba ungară ca limbă de comandă și de oficiu. (Aprobări în stânga extremă.) Acestă pretențiune atinge în totū casulū unū dreptū importantū. Dér în procesulū de desvoltare guvernulū trebuie să alegă bine timpulū, pentru ca instituțiunea ce s'ar introduce să se și póte consolida. Comisiunea decī a decisū să se lase ministrului de honveđi a studia cestiunea, ér guvernulū își va face datoria când i se va oferi ocaziune.

Kolom. Thaly dice că s'a studiatū destul cestiunea. Elū nu vede, că o armată cu o limbă e mai tare, ca o armată în care regimentele unguresci se comandă unguresce. (Jokai: Și cele croate?) Cele croate croatesce. Acele regimete de Curuți, cari au fostū comandate unguresce, au bătutū pe inamicū, din contră regimentele comandate nemțesce au fostū adeseori bătute. Soldatulū comandatū unguresce s'ar lupta mai bucurosū ca celū comandatū nemțesce. În cărțile folosite de armata comună se premărescū apăsătorii națiunii, tiranii a la Haynan. Ministrulū de honveđi a díșū, că „nu cuteză“ să se apropie de coronă cu cererea d'a se introduce limba ungară. A vorbitū ministrulū ca unū generalū austriacū. Dér ministrulū națiunii unguresci trebuie să cuteze. Ministrulū îi e frică de camarilă că-lū trântescē. Aceste cercuri mergū și mai departe cu germanizarea armatei. Unū comandantū de corpū a datū pe 11 suboficeri pe mâna profosului, fiindū că nu sciau nemțesce. Ministrulū să și facă datoria ca Ungurū. (Aplause 'n stânga extremă.)

Oratorul respinge propunerea comisiunii și face motiunea: „Petițiunile se dau ministrului de honveđi, ca să facă pașii necesari pentru împlinirea acestei cereri legale.“

lulū Horvath dice că e vorba numai, decât e timpulū a face acesta. Când cu afacerea Ianski au luatū pozițiune vechii inimizii ai aspirațiunilorū națiunii. Prin urmare trebuie alesū timpulū și mijlocele. Din punctul de vedere alū destoiniciei armatei e necesarū ca oficerii să pricepă o limbă comună. Dér pedecile ce stau în cale înființării armatei unguresci se vorū înlătura mai curendū ori mai târziu, dér adī nu e timpulū. (Thaly: Trebuie să așteptămū o nouă Sadovă!) Nu e în interesulū Ungariei a se provoca la acesta. Oratorul acceptă propunerea comisiunii. (Vii aprobări în dreapta.)

Blasiu Orban dându-se de mare patriotū se alătură la motiunea lui Thaly.

Emeric Ivanka necăjitū pe „patriotulū“ Orban, nici nu mai vorbesce în cestiunea petițiunilorū, ci rectifică unele fapte istorice despre „patriotismulū“ lui Orban. În 1848/9 vechile regimente de husari și regimentele unguresci de infanteriă au fostū comandate nemțesce, limba de serviciu a comandanților de corpū a fostū cea germană și martirii morți în Aradū au datū poruncile în limba germană și au fostū bunī patrioți. Noi — dice vorbitorulū — amū venitū acasă, când amū fostū provocați la acesta; der de ce nu s'a întorsū din Constantinopolū Blasiu Orban? (Aplause 'n dreapta. Mișcare în stânga.) Pe noi ne îngrozea împrejurarea că amū pute fi pedepsiți ca desertori, ér nu că ne reintorcemū, dér unde a rămasū Orban, care acum face pe marele patriotū? (Vii aplause 'n dreapta.)

Blasiu Orban dice că de două ori a încercatū să se întorcă acasă, der de amendouē orile a fostū prinsū de Ruși. (Ilariate 'n dreapta.) Când a venitū a treia oră, conducea o legiune ungară de 400 omeni; dér era pre târziu, catastrofa sosise.

Klemente Ernuszt salută cu bucuriă petițiunile tinerimei. Situațiunea de adī nu mai e de suferitū. Deocandată își înăbușe dorința esprimită de Thaly, din cauza situațiunii europene, Dér va sosi timpulū. Sprijinesce motiunea lui Thaly.

Franz Fenyvesy speră, că limba ungară va fi validitată, în cadrulū legii, în armata comună. Citéză cuvintele lui Petrarca: „Limba mea e unū scutū de apărare a Italiei mai puternicū decâtū toți Alpii Germaniei.“ Nu aprobă motivarea, ci intențiunea petițiunilorū și le sprijinesce. (Aprobări în stânga.)

Geza Polonyi intrăbă partida liberală, când va găsi că e timpulū să proclame armata ungară? Când cineva depune esamenulū în limba ungară, i se dice: „N'amū priceputū. Nu sciraū unguresce!“ (Ilaritate.) De aceea trebuie să se facă obligătore cunóscrea limbei unguresci pentru oficerii regimentelorū unguresci. Oratorul sperase, că gloatele vorū forma gemenele armatei unguresci.

Alex. Csanady salută tinerimea ungară, nistuințele lorū patriotice și sprijinesce motiunea lui Thaly.

Ministrulū de honveđi Fejervary: Limba ungară nu e eschisă din armată, Voluntarii la esamenū potū răspunde și unguresce. Oficerii trebuie să scie limba omenilorū din regimentū, altfelū suntū eschiși dela înaintare. Nemțesce trebuie să scie toți oficerii, altfelū nu e cu puțință o cooperare cu succesū cu armata celeilalte părți. (Strigări în stânga extremă: Să învețe unguresce!) Am spusū că oficerii din regimentele unguresci suntū obligați să scie unguresce. Petițiunile junimei se folosescū acum la pragulū alegerilorū ca mijlocū de agitațiune, totū așa și aserțiunea, că regele Saxoniei a fostū provocatū să comande armat austro-ungară decât va isbucni răsboiu. Rogū a se primi propunerea comisiunii.

După o scurtă polemică între diferiți „patrioți“ propunerea comisiunii s'a primitū.

Relativū la această cestiune, „Militar Zeitung“, organulū partidei militare din Viena profită de ocaziunea această, ca să spună tinerimei maghiare și inscenătorilorū de scandaluri următoarele adevăruri: „Durerile și plânsetele Ungurilorū, de a se admite limba maghiară ca limbă

de comandă și serviciu în armata comună pentru regimentele ungurești, nu sunt de loc basate, pentru că în realitate regimentele curată ungurești nici că există, ci ele sunt compuse de regulă din Români, Slovaci, Serbi, Germani etc.

„Este știut, că oficerii din armata comună se perfecționează pe lângă limba germană totdeodată și în una din limbile, din care se recrutează feciorii, și ei nici că ar pute instrua pe feciorii, decât nu ar posede cunoștințe din una din acele limbi. Oficerii, cari nu cunosc o astfel de limbă se și prețereză la avansament. Dér ca să dovedim aserțiunea noastră și mai concret, constatăm că chiar și la honveții oficerii sunt siliți a ști érași una din acele limbi, și instruirea se face de regulă în o astfel de limbă, pe care feciorii o pricep, prin urmare, decât nici la honveții nu e de ajuns și nu se poate instrua în limba maghiară, cum vin Ungurii a pretinde pentru limba lor prerogative, când acele nu-și au nici o basă și nu pot fi luate în considerare pretensiunile Românilor, Croaților, Slovacilor și ale altor popore, cari dau contingent pentru armată aproape tot atâta ca și Ungurii, ér în totalu luaf unu contingentu cu multu mai mare?“

Interpelări în camera deputaților din Pesta

În ședința dela 25 Maiu n. a camerei din Pesta deputatul *Vincentiu Babeșu* a adresat guvernului întreg următoarea interpelare:

„Are guvernul cunoștință despre pustiirile ce le au pricinuit apele mari în comitatele de jos, anume are cunoștință, că societatea de regulare a Timișului și Begei, care stă sub imediata conducere și supraveghiere a guvernului, lucrează în această regiune de peste șeci ani și a cheltuit milioane, ridică dela biata populațiune de mulți ani contribuțiile colosale de mari încasate ca dări ale statului, prin care multe comune ale comitatului Timiș s'au sărăcit și s'au îngropat în datorii, și că starea comunelor de pe teritoriul inundat, cu toate aceste colosale jertfe, e mai rea ca înainte de începerea lucrărilor de regulare?“

„Ce are de gând guvernul să facă față cu aceste stări scandalose, pentru ca de o parte să aline miseria, de altă parte să se dea satisfacțiune comunelor ajunse în acest mod în miserie și proprietarilor, și să obțină despăgubire pentru nedrepta și neconștientă dăunare? În fine, cât timp va trece guvernul cu vederea fatala volnică a acestei societăți și ce are de gând să facă pentru sanarea acestei rele stări recunoscute în tot țera?“

Ministrul de comunicațiune *Barosz* ăice că guvernul are cunoștință despre aceea, că apele mari au pricinuit pustiiri lângă Timiș pe teritoriul societății de regulare a Timișului și Begei. Durere, și în alte regiuni ale țării se luptă acum oamenii contra relelor stări pricinuite de ape. Guvernul n'a întârziat ași face datoria luând dispozițiunile corespunzătoare. Ministrul a trimis pe consilierul tehnic *Hugo Zsak* la fața locului inundat de Timiș, consilierul de secțiune *Barics* a vizitat mai ales orașul Șag și a raportat ministrului. Consilierul *Zsak* încă va raporta ministrului, care de altcum stă cu organul său în comunicațiune telegrafică și i dă instrucțiunile necesare. După primirea raportului amărunt, ministrul va nisui a sana pe temelul legii relele stări observate și a evita ivirea unor noue stări rele. Deocamdată rogă ministrul pe totl aceia, cari au o influință asupra populațiunii, să și valideze această influință acum în timpul pericolului în sens liniștitor.

Atâtu interpellantul cât și camera au luat răspunsul la cunoștință.

Tot în aceeași ședință deputatul *Ios. Madarasz* a adresat ministrului președinte următoarea interpelare:

„Din ăiarele de ăd am aflat, că în capitală obiectul conversațiunii generale și alu mirării ilu formeză casul, că locotenentul *Emil Wiser* dela regim. 23 de inf. în cursul exercițiilor a numit limba maghiară o limbă betyărăscă (limbă a slugilor, moicéscă), din care causă sublocotenentul în rezervă *Franz Tegze*, insufletit de simțul de datoriă pentru națiunea noastră, a și făcut o observare. (Veți numărul trecut alu „Gaz“, între scirile ăilei). Intrebă acum cu deplin respect pe d. ministru-președinte:

„E aplecatu a realiza, ca în această afacere să se facă o severă cercetare și în casul când s'ar dovedi în adevăr o astfel de ofensă a națiunii ungurești, prin pedepsirea respectivului să se pună stavilă continuelor vătămări ale simțimentelor națiunii?“

Ministru-președ. *Tisza* Deși n'am celit acea scire ăiaristică, dér fiindu că s'a adus în vorbă în cameră, voi cerceta lucrul, ca să aflu ce e adevărat în el și ce nu e, și decât cineva a greșit, de sigur că nu va scăpa de pedepsă. Dér fiă ertat a spune, că unu cuvânt nechibzuit alu unui omu singuraticu nu pte forma nicidecum unu gravamenu naționalu. (Așa e! în drépta. Mișcare în stanga extremă.) Asta pte fi greșit și necorect, dér a vedé îndată în ea o ofensă națională,

insemneză a atribui o pre mare importanță unei acțiuni pte greșite a unui singuraticu. (Așa e! în drépta.) Dacă amu vrea să vedem pretutindenea unu gravamenu naționalu — nu vreu să mergu mai departe, dér nu cred că se află vre-unulu între noi — și decât se află, sunt puțini — care față cu limbile nemaghiare se nu se fi servit de expresiuni și mai vătămătoare? Pentru aceea însă respectiva națiune nu s'a simțit ofensată, fiindu că onorea națională e mai presus de ădu acesta. (Așa este! în drépta.)

Interpellantul și camera ia răspunsul la cunos cință.

Francesii sunt gata.

„Voltaire“ publică o întrevorbire cu ministrul de războiu *Boulangier*, care ăice:

„De cumva n'ași face parte din noulu guvern, imi voiu relua simplu rangul meu în armată. De 15 ani a durmit țera. Când am ajuns ministru de războiu, am deșteptat-o ca pe unu adurmit, pe care-lu bați pe uneri. Țera m'a audit, m'a încurajat, m'a urmat și incetul cu incetul veni la cunoștința puterii și demnității sale față cu pericolele și amenințările din afară. Acesta-i unu însemnatu efectu moralu alu administrațiunii mele la ministerul de războiu. Spiritul militar și lătitu acum în tota țera. De aceea țera are încredere în mine. Ce stric eu, că unii mă consideră ca inevitabilu pentru continuarea acestei lucrări, alții ca o amenințare de războiu? Se știe, că eu nu caut războiu și facu totu posibilu spre a evita orice pretextu de reclamări din partea statelor vecine. Nu dorim războiul, dér suntem gata să pornim, decât amu fi atacat. În scurtu, s'a făcutu totul, spre a pune țera în stare de apărare, și de astădată nu e ușurință când ăic: suntem gata. Eu imi voiu face totdeuna datoria ca soldat și ca republican.“

SCRILE ăILEI.

„Telegraful Român“ publică o notă a consistoriului, prin care se aduce la cunoștința oficiilor bisericescilor din arhidieceza Transilvaniei, că după emisul presialu alu domnului ministru de culte și instrucțiune din 19 Martie a. c. Nr. 644 basat pe o recercare a d-lui ministru de lucrări publice și comunicațiune din 25 Februaru a. c. Nr. 4470, autoritățile publice și oficiile numai acele epistole seu corespondințe ale lor le pot espeda pe calea postală la adresa persónelor seu corporațiunilor private cu clausula „köszölgélati ügyben portomentes,“ adică: „în afacere de serviciu publicu scutit de porto,“ care după cupinsul lor sunt afaceri de interesu publicu, și ca atari sunt scutite de tacsă postală; nu însă și acelea, cari se emit în interesul privatu alu persónelor seu alu corporațiunilor private, căci astfel de epistole seu corespondințe sunt de a se nota pe copertă cu clausula „hivatából, porto köteles,“ adică: „din oficiu, porto obligat,“ avend adresatulu a solvi tacsă postală. — Nota acesta a consistoriului din Sibiu ne face impresiunea, că acestu consistoriu se consideră ca unu organu subalternu alu ministrului. Până acum erau numai ordonanțele, acum au venit și emisurile presiale la rând. Consistorul le publică, dér nu se intrăbă, decât ministrul lucră în sensul legii ori nu. Triste timpuri amu mai ajuns!

—x—

Ministrul ungureșu de justiția a desființat notariatul r. publicu din *Boroșineu*, a alipit teritoriul judecătorei de cercu a *Boroșineului*, care aparținea acestui notariat, la teritoriul judecătorei de cercu din *Almagiul mare* și pentru teritoriul judecătorei de cercu a *Chișineului* cu reședința în *Chișineu* a sistemizat unu notariat publicu deosebit, aparținătoru camerei de notariat din *Arad*.

—x—

La oficiul orfanalului din *Raab* s'a descoperit o mare defraudare. Până acum s'a constatat lipsa a 14,000 fl. Casierul *Zantho* e mai mult implicat în această „cinstită“ afacere și se ăice că banii i-a jucat la loteria. Casierul principalu alu orașului *Franz Horvath* a fost scos în 25 Maiu n. mortu din Dunăre, de unde se deduce o altă defraudare mare, căci se crede că s'a sinucis de tēmă să nu se descopere lipsa banilor.

—x—

În comunele *Sükösd* și *Nyaregyhaza* din comitatul *Peștei* părinții n'au mai vrut să și trimetă copii la școlă și așa a stat închisă școlă mai multe săptămâni. În cele din urmă se dete ordinu și copii au fost prinși pe ulițe de gendarmi și duși la școlă, care deocamdată funcționează. — Nu cumva aceste două comune sunt dintre cele în care se lucrează pentru maghiarizare?

—x—

„România Liberă“ spune, că expoziția de pictură a d-lui *Grigorescu* e bine cercetată și apreciată de ama-

torii. Deschisă Lună, până ieri dimineață se vânduseră aproape 100 de tablouri, ceea ce reprezintă aproape 70,000 de lei. Toate bucățile expuse nu trecu peste cifra 220. Între cei mai însemnați cumpărători e și Regina.

—x—

Se pare -- ăice același ăiar -- că comisiunea pentru negocierea convențiunii de comerț cu Austro-Ungaria va pleca în ăilele astea la Viena. Guvernul român ar fi fixat ultimele condițiuni ce se pot face la convențiunea veterinară.

—x—

„Democratul“, din *Ploesci* află, că nisce pietre cu inscripții ebraice foarte vechi se găsesc la biserica sf. Nicolae ce se află pe Valea-Orbei în sus, jud. Prahova. Nisce tineri israeliți au mers împreună cu unu rabinu de câte-va ori la acea biserică și observând inscripțiile au voit să le cumpere dela preot și episcopul bisericii, dér nu s'au învoit din preț. Ar trebui ca bărbații noștri de știință să observe inscripțiunile ebraice de pe acele pietre, spre a vedea ce sunt ele.

—x—

Cunoscutul baritonist *N. Popovici* din *Caransebeș* va fi numit, după cum spune „Națiunea“, profesor de musică la școlă normală Carol I din București, și totdeodată va fi angajat și la teatrul național pentru operă.

—x—

Poliția din Viena a pus mâna după mari silințe de ani întregi, pe unu înșelător, care și-a exercitat criminala sa meserie mai în toate orașele mai mari din monarhia. Înșelătorul e *Ludvig Otto de Stätter-Kastrista* din *Deva*. Mai ales pe schimbătorii de bani i-a înșelat cu hârtii false. Criminalul a mai stat de multe ori în temniță.

—x—

„Românul“ scrie, că d. *Thoma Ionescu*, internu alu spitalelor din *Paris*, a fost primitu cel dintâiu la concursul de ajutor de anatomie la facultatea de medicină din *Paris*. Onoarea tēnerului român, care s'a ridicat la cea dintâiu treptă, care conduce la prosectorat și agregatiune.

„Preotul Român“, ăiar bisericescu, școlasticu și literaru, redigat în *Gherla* de d. *Nicolae F. Negruțiu*, conține în Nr. 4 de pe Aprilie: Cunoștințe din dreptul canonicu, de I. Papiu; Gradurile hierarhiei eclesiastice; I Predică pe ss. Păsc, de I. F. Negruțiu; II Predică pe ss. Păsc; Considerațiuni asupra predicamentului bisericesc, de C. Morariu; Ura și împăcarea; Variațiuni.

Revista societății „Tinerimea română“ din București conține în Nr. 5 de pe Martie: Stemi: Din Spitalu. N. G. Rădulescu: Lupta vremii (poesie). C. Lupu: Raportul între instrucțiune și educațiune (urmare). Diac. C. I. Ialomițeanu: Starea trecută și prezentă a agriculturii în țerile noastre. Stemi: Pentru unu album (poesie). N. G. Rădulescu: Calabalacul Metropolitului (anecdota populară) Cronică științifică. Din străinătate.

Sciri militare.

Rusia. — Din *Varșovia* se telegrafiază cătră „Pol. Korr.“, că în a doua jumătate a lunii Maiu a fost transferat unu regiment de cavalerie din *Varșovia* la *Lublin* și unu altu regiment din interiorul Rusiei la *Varșovia*. Pe la mijlocul lui Iunie vor intra în *Czenstochau* două regimente de cavalerie, pentru care s'au și prenotat acolo certiere. În *Volhinia* și *Podolia* se observă de asemenea înaintări de trupe și, precum se aude, se vor face și alte dislocări în scopul exercițiilor de arme. Exerciții de arme mai mari se ăice ca se vor face în curend lângă *Miedzyborz*. Garda vamală dela graniță are să și întărită cu câte 20 oameni de fiecare d-spărțământ. „Kreuz-Zeitung“ mai aduce senzaționala scire, că la granița dinspre *Galiția* sosesc cazaci. — Generalul *Cernajeff* organizează în *Odessa*, cu incuviințarea Țarului, o legiune slavă compusă din voluntari serbi și bulgari pentru *Afganistan*. — După o telegramă primită de „Pol. Korr.“, în București s'a răspândit șvonul, că în curend se vor întări din nou garnisioanele ruse din *Basarabia*, care și fără de acesta sunt sporite peste efectivul obișnuit.

România. — Ministrul de războiu a comandat la o casă francesă trei baloane, cu care să facă statuul majoru experiențe, spre a se constata foloșele ce le-ar aduce în timp de campanie.

Francia. — Ministrul de războiu a comandat în America 4½ milioane chilogramme conservă de carne. Această e cea mai mare comandă ce s'a făcut vre-odată. „Liberalul“ din Iași spune, că au sosit din *Rusia* 152 cai pentru remonta cavaleriei române.

Inundări.

Ni se scrie din *Dergea*, comitatul *Solnoc-Dobeca*: „Nu e destul, că în anul trecut o grindină vehementă a sfărmat sēmănăturile de pe hotarul *Panticeului*,

Dergei, Piglișei și Dobêcei, în anul acesta un alt element al naturii a distrus aceste hotarê. În urma ploilor torențiale, în noaptea de 24 spre 25 Maiu n. apa a cauzat în aceste locuri înguste și deluroase daune nespuse de mari în sêmênaturile și riturile, mai ales pe hotarul Dergei și al Piglișei. O parte din comuna Dergea în noaptea de 25 Maiu era sub apă; oamenii au scăpat în podurile caselor; multe edificii au fost distruse, ba chiar și un copil de 11 ani cădu jertfă torentelor furioase. Lucrul câmpului e împedecată, cucurușul nu se pôte săpa, e plin de buruiană, în cele mai multe locuri moliu și spălat de apă. Oamenii au început a trăi cu bucate de cumpărat, sperarea pe anul acesta și au mai perdut'o, impositelile grele îi apasă, — desperarea poporului e la culme."

Timișul și Bega au început a scăde; la Ciacova însă și astăzi 5000 de jugêre stau sub apă. Crișul negru a cauzat mari pagube și mulțime de poduri a distrus.

La Orăștia în noaptea de 20 Maiu văile au inundat o parte a orașului cu atâta repeziune, încât locuitorii au fost deșteptați din somn prin alarmă de împușcături. Iazuri, poduri, cele mai tari îngrădituri, case și clădiri economice au fost distruse. Vitele abia au putut fi scose din grajduri, numeroase cotețe cu porci cu tot au fost duse de apă. În dimineața următoare totul era o mare de apă. Într'un loc se vedeau numai coperișele, în alt loc numai urlietele (coșurile) caselor. Un copilăș de vre-o 10 ani a fost înecat, nimenea n'a cutezat să sară ca să-l scape. Grădinele au fost cu totul nimicite. Un vâpșitor Sch., care avusese o grădină frumoasă, nebuni de supărare. În dimineața următoare apa a început a scăde, dar noaptea erăși a crescut și oamenii din nou și-au căutat refugiu pe coperișele caselor; 35 case au fost parte cu totul distruse, parte rău stricate.

Din Deva se scrie, că Murășul și văile lui laterale, în urma prea multelor ploi din zilele din urmă, s'au revărsat a doua oră. Puțina speranță, ce li-a mai rămas economilor în sêmênaturile, prin această a doua revărsare se perde cu totul.

Pe la Ciucia, Herepia, Fărău, Silivașul român, Murășul s'a revărsat cu atâta iuțelă, încât a dus toate vitele, ce se găseau pe câmp.

Crișul repede s'a revărsat cu o vehemență ne mai pomenită în districtul Bihorului și în câteva ore a inundat sêmênaturile de pe 15,000 jugêre.

Lista de subscripțiune,

deschisă de „Gazeta Transilvaniei” pentru comunele române din Ardeal nenorocite prin incendiu și inundare.

Au mai încursu dela domni:

Ioan Petrică, protopop	4 fl.
Vasile Voina, paroch	2 fl.
I. A. Navrea	3 fl.
Jordan I. Munteanu	5 fl.
P. M. Zănescu	5 fl.
Grigore Birea	5 fl.
Dr. Cioran	2 fl.
Suma	26 fl.

Adăugându la această suma din nr. 108 al „Gaz. Trans.” 760 franci și 72 fl. (Va urma). Total 760 franci, 98 fl. v. a.

Le mulțumim generoșilor contribuitori în numele nenorociților, dorind ca nobilul lor exemplu să afle imitatori pretutindena.

Organizația cazacilor.

O scriere importantă a lui Pobedonocov și I. K. Babst dice asupra însemnătăii cazacilor:

„Din copilăria sa cazacul se deprinde cu zelul de serviciu și cu datoriile militare, căci autoritățile militare sunt ținute să păstreze și să exercite, în stanițele lor, vechile jocuri rășboinice căzăcesci, precum și călăritul, notatul, tragerea cu pușca, alergarea, lupta, etc. În zile de sărbători hatmanul cu judecătorii săi e obligat să adune la un loc anumite tinerii cazaci și chiar pe băieți și în loc de alte petreceri să deprindă cu aceste jocuri.

Îndată ce băieții au crescut mari se trec în casticul staniței ca viitorii cazaci, dar nu servesc până la etatea de 17 ani. De atunci începe pentru ei serviciul intern de staniță sau *sidenki*. Acestui serviciu sunt supuși toți băieții unor părinți cazaci, fiă aceștia scriitori, veterinar și chiar preoți. Cu vârsta de 19 ani încetază *sidenki*; tinerii devin cazaci și depun jurământul. Anul al 20-lea li se lasă ca să se prepare pentru serviciul militar; cu anul al 21-lea cazacul e înrolat deplin în serviciu. Copiii nobililor se primesc și cu 15 ani direct în regimente ca simpli cazaci, dar timpul de serviciu li se numără numai dela al 19-lea an. Prin acest sistem statul obține o armată, care sub multe raporturi n'ar pute fi înlocuită prin regimente regulate, și apoi cazacii se întrețin din mijlocele lor proprii.

Intrarea regimentului de cazaci în adevăratul serviciu militar e un caz particular. Un regiment de cazaci se formeză foarte repede când e vorba de mobili-

sare, ceea ce nu e prea cu puțință în regimentele regulate. După ce administrația cercuală a primit ordinul de a forma un număr ocreare de regimente pentru servicii în afară de raionul cazacilor, ordinul se comunică îndată cazacilor, indicându-se locul unde au să se adune. În acest loc vin cazacii, ofițerii și generalul cercual, care cercetează după registre, dacă au venit toți cazacii chemați. Apoi se dă regimentului comandantul în urma unei alegeri prin sorți, făcută în prezența hatmanului și a altor autorități.

Oștirea cazacilor se împarte în *soțnii* (sutimi); fiecare soțniă are un *urâdnic*, un ofițer pe care-l desemneză comandantul. Se dă regimentului stegul, registrele casei și bani de întreținere până la granița teritoriului Donului. Pentru această formație se cer numai trei zile și regimentul plecă la drum.

Poporațiunea ovreiească din Iași la 10 Maiu.

În ziua de zece Maiu d. S. D. Taubes, rabin și predicator din Iași, rosti un frumos discurs de ocaziune în templul israelit „Beth Iacob”. „Telegraful” din Bucuresci estrage din acest discurs următoarele bucăți:

Regele Regilor, stăpânul universului! Cu adencă devoțiune ne apropiăm tronului tău sublim. Inimile noastre sunt pline de slavă și recunoștință pentru înaltele tale favoruri acordate marelui nostru rege și scumpei noastre patrii. Aruncă și de acuma înainte privirile tale misericordioase asupra casei regesci, asupra patriei iubite și a marilor demnitari. Amin!

Sunt două decenii de când regele Carol I s'a suit pe tronul principatelor unite; două decenii de glorie și de prosperitate, de fericire și de sporire morală și materială. Ziua de 10 Maiu e o zi solemnă, o zi din cele mai însemnate în Analele istoriei Românilor, și fiecare patriot se deșteptă din banalitatea zilnică, inspirat de sentimentul de amor și recunoștință către acela, ce a sciut să reinvie timpurile de mărire a strămoșilor români.

Cine? Cine ore ar fi crezut cu douăzeci de ani înainte, că într'un spațiu de timp așa de scurt România va ajunge la acel grad de cristalizațiune culturală, la acel punct de progres politico-social, unde culminează astăzi?

Pe când bietul Român, brav și voinic, cedând nevoii și necesității, constrins de mulțimea inamicului său, dădea cu inima zdrobită tributul impus de musulmanul sêlbatic, pe când avea șapte stăpâni suzerani și nu știa de care să asculte, pe când d-nii principatelor erau jocul capricielor padișahului sau ale suzeranilor, pe atunci nu cuteza nimeni a spera măcar că sorta țerilor surori va trece subitament prin aceste faze de mărire și de fericire, de civilizațiune, de libertate și independență...

„Supuneți-vă Turcilor!” a zis Stefan cel mare bravilor săi căpitani înaintea morții sale îngrijat de distinel țerei, și Carol I vă dice astăzi: Turcul l'am zdrobit, semiluna e sfărâmată, rușinosul tribut e stins, patria independentă, și principatele unite transformate într'un singur regat. Da! onorat auditoriu! Ziua de zece Maiu este și va fi în vechiul veacurilor o zi solemnă pentru ori-ce patriot fără distincțiune de profesiune. Un sentiment cu totul nou a reinviat România întregă, un curent nesimțit de părinți noștri a străbătut țera întregă, un curent de civilizațiune, dar tot-odată și destructor de toate prejudeciile anterioare. Ca prin un farmec au apărut la lumina zilei fundațiuni de școli urbane și rurale, ca prin bagheta magică s'au ridicat puțin câte puțin stabilimente publice utile și binefăcătoare; prin țera întregă căile ferate își în tind ramificațiunile lor, ce aduc rade folositoare, înflorite din arterele importului și exportului.

Comerțul a început a spori, industria națională, până atunci un vis nerealizabil, a înflorit din ce în ce. Fabricile naționale, marfa națională deveni au concepțiuni noue pentru poporul român, deprins până atunci cu producțiunile exotice. Ceea ce însă e mai semnificativ, mai pregnant și mai caracteristic pentru domnia Maestății sale, e sborul moral al individualității. Talentul e recunoscut, meritul recompensat. Țera noastră încă e destul de fertilă în spirite agere și mari. Libertatea gândirii, a presei și a învățământului, a acestor factori puternici, ce consolidează o țară și decid în favorea ei, au arătat într'un mod eclatant radele lor binefăcătoare.

Dela colibă și până la palat, în toate păturile societății, fără deosebire de ocupație, pretutindeni domnesc un spirit mai mult sau mai puțin iluminător. Și ceea ce e mai rar în anele istoriei, da, ceea ce e de necrețut în istoria culturii, progresul, nu isvoresce numai din păturile joase ale populațiunei, ci se răspândește din focarul palatului regesc unde, minunea se celoror! o regină servește ea însăși de preotésă neohosită a focului sacru, aprins pe altarul științei și al literaturii.

E iubita noastră regină Elisabeta, e acea amabilă poetă Carmen Sylva, al cărei pseudonim resonă așa de dulce, ca o doină încântătoare din misterul codrilor românesci.

Catastrofa dela opera comică din Paris.

Le este cunoscut cetitorilor noștri, că opera comică din Paris a ars săptămâna trecută pe timpul reprezentației și că s'au nenorocit peste 200 de oameni. Catastrofa acesta se pôte pune alături cu cea întâmplată în Viena anul 1881, când cu incendiul teatrului de pe Ring, care era construit cam tot după modelul

operei comice din Paris. Deosebirea este numai că la 1881 în Viena s'au nenorocit vre-o 600 persoane.

Mai întâiu după izbucnirea focului în opera comică din Paris, se credea că mai toți vizitatorii teatrului au scăpat și că numai dintre actori s'au nenorocit mai mulți, mai în urmă s'a constatat însă, că cu deosebire cei de pe galeria a treia și a patra au căduț mai toți victimă flacărilor. În seara nenorocirii se juca opera „Mignon”. Când se dansa danțul Țigancilor s'au observat mici flacări pe scenă, care deveni tot mai numeroase. Actorii strigau să fiă publicul liniștit, că nu-i nimic, dar când s'a aprins și cea din urmă „sofita” și actorii au început să fugă de pe scenă, când focul se întinse peste tot scena aprindându cortina și aruncându-și flacările spre galerii, atunci o grăz cumplită cuprinse publicul și strigăte sfâșietore de „ajutor” se aușiau din toate părțile. Lămpile fură stinse în grabă și cea mai mare parte a publicului din parter și din balcon a putut să scape la lumina flacărilor.

Der pentru cei ce se aflau pe galeria a treia și a patra situațiunea a fost fatală. Fumul umplu cu iuțelă spațiurile de sus ale teatrului, oamenii inecați de fum nu mai puteau afla ușile și căduț la pământ. Mulți, voindu să se scobore pe trepte, căduț și fură căcați de cei ce veniau după denșii spre a fi mistuiți apoi cu toți de furioasele flacări. Compositorul Jouz, care a scăpat ca prin minune de pe galerie, dice că a trebuit să trecă peste corpurile celor ce căduț la pământ. Fumul îl ineca și nu știa cum a ajuns să esă din învâlmășelă. Pe mulți i-a vechut sărind de pe galerie jos în parter. Unii erau așa de zăpăciți de spaimă, încât în loc de a se scobori, se urcau pe trepte în sus. Cei din galeriile de jos se imbulțiau spre galeriile de sus crezându, că aici vor scăpa mai ușor. Strigăte desperate din toate părțile. Bărbații își băgau în gură batistele și damele își desfăceau corsetele ca să nu se ineca de fum. Pe fețele femeilor, care n'au fost arse de tot, se observă o grăz nespuse. Vre-o 27 persoane crezându, că au aflat ușa de eșire, se imbulțiră într'un bufet strămt în apropierea galeriilor, de unde n'au mai putut eși. Când vedură pompierii această grămadă de cadavre, care erau formal înțeleșate unul în altul, s'au dat înderăt de grăz. Femeile au fost aflate mai toate cu capul gol, cu gurile spumate, cu hainele rupte. Oamenii în lupta lor de a eși afară s'au înecat de fum și în fine au devenit pradă flacărilor.

Între ruine și la cadavrele vizitatorilor de pe galerie s'au aflat mai multe ceasornice; toate au stat la 9 și 15 minute sau la 9 și 20 minute. Focul se începuse la 9 și 10 minute. Lucru surprinzător, că la unele cadavre au rămas neatins de flacări pălăriile, ghetelile și mănușile, pe când cadavrele erau negre de arse. La un cadavru s'a aflat numai un călcăiu neatins, pe când tot corpul era prefăcut în cărbune. Balletista Perry a fost recunoscut ca prin minune. Tot corpul ei era prefăcut în cărbune numai o bucată din tricoul dens era conservat și tocmai pe această bucată se afla cusut numele ei. Până Vineri la 7^{3/4} ore s'au desgropat vre-o 70 de cadavre, cele mai multe au ars așa de tare în cât nu se mai pot recunoșce. Între nenorociți s'a aflat și bancherul Dessauer din Viena cu soția sa și o părechă căsătorită din Berlin, ceilalți au fost mai toți Francesi. Și dintre actori s'au nenorocit mulți, personalul orchestrei a scăpat, numai unul care a voit să-și scape gurduna a fost rănit. S'a constatat, că prescrierile poliției nu s'au observat, cortina de feră nu s'a lăsat jos. Locul incendiului e vizitat de mulți oameni. În urma nenorocirii celelalte teatre sunt rău cercetate. Consiliul comunal din Viena voiesce să coteze 10,000 de franci și să începă colecte pentru familiile venorociților din Paris, drept mulțumită pentru cele 300,000 franci, ce i-au trimis Parisul la 1881 pentru nenorociții dela Ringtheater în 1881.

DIVERSE.

Un Pasteur rus. — Rușii au un nou Pasteur în persoana unui țeran dintr'un sat de lângă Moscova, cu numele Nicolae Pankratov. Acest om vindecă de turbare și animale și oameni cu aceeași doștorie, numai într'o doșă diferită. Doștoria e o burniană amară la gust, pe care singur merge în pădure să o scotă, dicens că numai așa e bună, decât atunci e smulsă din pământ. Pacientului i-o administreză cu pâne sau în formă de pulbere trei zile de a rëndul, înainte de a răsări soarele. Nu pôte vindeca decât pe cei care vin la el cel mult până la șese săptămâni după turbare. Pankratov a vindecat până acum multă lume. Țeranii mușcați de câni turbați alergă la el dela cele mai mari depărtări.

Numere singurate din „Gazeta Transilvaniei” à 5 cr. se potă cumpăra în totungeria lui I. GROSS, și în librăria d-lui Nicolae I. Ciurcu.

Editor: Iacob Mureșianu.
Redactor responsabil: Dr. Aurel Mureșianu.

Cursul la bursa de Viena

din 26 Maiu st. n. 1887.

Table with financial data for the Vienna stock exchange, including interest rates and bond prices.

Bursa de Bucuresti.

Cota oficială dela 13 Maiu st. v. 1887.

Table with financial data for the Bucharest stock exchange, including interest rates and bond prices.

Cursulu pieței Brașov

din 27 Maiu st. n. 1887.

Table with market data for Brașov, including exchange rates for various currencies and goods.

Nr. 1896—1887.

Publicațiune,

referitoare la darea de casă.

Din partea oficiului orașenesc de dare se aduce în sensul §. 16 al art. de lege 44 din 1883 la cunoștința publică cumcă conspectele asupra dărei de casă esaminate de inclutul inspectoratului reg. de dare, referitoare la Brașov, împreună cu Stupini, Nou, Dirste, Timișul de sus și jos, cari conțin quotele dărei de casă validă pro 1887, 1888 și 1889, se află la oficiul orașenesc de dare din 1 până la inclusive 8 Iunie a. c., în ulița căldărarilor Nr. 519, înainte de prânz dela 8—12 și după prânz dela 3—5 ore, spre esaminare din partea fiăcărui.

În contra acestor quote se pot ascerne în decurs de 15 zile, adecă până inclusive 15 Iunie a. c. la oficiul primarului eventuale reclamațiuni:

a) Din partea acelor, cari în anul trecut au fost deja supuși dărei de casă;

b) Din partea acelor, cari devin pentru prima oară supuși dărei de casă, și anume în decurs de 15 zile, începând cu ziua inducerii datoriei dărei lor de casă în libelele solvirei de dare.

Reclamațiunile ascernute după amintitulă termină, se reieptăză ca târziu așternute.

Brașov, 26 Maiu 1887.

Oficiul orașenesc de dare.

DOI TAURI

frumoși, albi, de doi ani, mari, de rassa cea mai bună

sunt de vânzare

în Cernatul Săceleuru.

Doritorii se adreseze la

VASILE PASCU

în Cernat (Hoszufalu).

2-3

Avisu d-lor abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunei se binevoiască a scrie pe cuponul mandatului postal și numeri de pe fășia sub care au primitu diarul nostru până acuma.

Domnii ce se abonează din nou se binevoiască a scrie adresa lămurită și se arate și postultimă.

Dacă se ivesc iregularități la primirea diarului onor. abonați sunt rugați a ne încunoștința imediatu prin carte postale, ca în cătu depinde dela noi, se se delătoreze

ADMINISTR. „GAZ. TRANS“

Mersulu trenurilor

Valabilu dela 1 Octomvre st. n. 1886.

pe linia Predeal-Budapesta și pe linia Teiuș-Arad-Budapesta a calei ferate orientale de stat reg. ung.

Large table with train schedules for various routes including Predeal-Budapest, Teiuș-Arad-Budapest, and Brașov-Arad. Columns include station names, train types, and departure times.

Nota: Orele de nopte sunt cele dintre liniile grăse.